

allerede bleven for stor til, at hun herfra kunde holde Øje med ham og hans Færd.

Saaledes gik det til, at Peter Andreas saa at sige fra sin Fødsel blev forældreløs i sit eget Hjem. I sine første Leveaar havde han sit Tilhold i Pigekammeret og ovre i Udhuset hos en gammel Brændehugger, hvis nøgterne Betragtninger over alle forefaldende Begivenheder tidligt paa-virkede Drengens Virkelighedssans. Senere fandt han ligesom et andet Hjem i Nabogaardene og i nogle tilstødende, store Tømmerpladser, mellem hvis Gaardskarle og Krambodssvende han ligeledes tilegnede sig et ganske verdsligt Syn paa Livet og dets Goder. Samtidigt udviklede dette Friluftsliv hans Krop og lagde en kraftig Teglstensrødme paa hans tykke Kinder. Blandt Gadens og Tømmergaardenes Ungdom blev han snart frygtet for sine Kræfter, og han opkastede sig tilsidst til en Slags Fører for en lille Skare af dem. Uden at nogen i Hjemmet anede det, voksede han op som en lille Vild. Det var først, da han blev ældre, og navnlig, da han i Niaars-Alderen var kommen ind i Byens Latinskole, at Drengens farlige Tilbøjeligheder blev rigtig aabenbaret; og Forældre og Lærere fik nu travlt med at raade Bod paa, hvad der var forsømt.

Men da var det forsilde.

*

*

*